

Kungl Krigsvetenskapsakademiens årsberättelse för 2018

av Björn Anderson

KUNGLIGA KRIGSVETENSKAPSAKADEMIEN HAR under flera år i följd kunnat redovisa goda resultat. Det gäller även det gångna året. Någon kanske tycker att det är dags för lite självkritik, men det är faktiskt svårt när akademien under 2018 avslutat ett så framgångsrikt arbete som det fleråriga framtidsprojektet KV21 – Krigsvetenskap i det 21:a århundradet.

KV21

Vad ligger bakom den positiva trend akademien är inne i? Svaret är att det är en kombination av att akademiens presidium som ledstjärna angett att verksamheten ska vara framtidsinriktad och att det finns ett antal engagerade och kompetenta ledamöter som deltar i akademiens projekt.

Är det rätt av en akademi att försöka teckna en bild av hur framtiden bör formas? Ska inte en akademi vara vetenskaplig och undvika att tycka till om något som inte går att förutsäga om det är rätt eller fel? För att få svar på dessa frågor har Bonniers stora familjlexikon varit till hjälp. Där går det att läsa att en akademi är ett samfund med vetenskapligt, vittert, konstnärligt eller liknande syfte.

Hur ska det tolkas? Jo att akademiens arbeten ska baseras på fakta och ett vetenskapligt förhållningssätt och att med detta som grund ska vitterheten, d v s erfarenheten

hos ledamöterna, användas för att lägga förslag på hur man bör utforma vårt framtida försvar. Då ska tilläggas att akademien lägger inga förslag. Det gör ledamöterna som deltar i arbetena. Akademiens enda uppgift är att initiera olika arbeten och utgöra en arena för ledamöternas kreativitet.

Vad är det då som dryga 30-talet ledamöter under tre år har åstadkommit? De har lagt fram flera rapporter. Bland annat en om hur vårt land bör återskapa ett civilt försvar, ett försvar som fullständigt raserades vid sekelskiftet. Resultatet av detta arbete har akademiens styresman nämnt i sitt inledningsanförande, nämligen att det var ett ovärderligt underlag för försvarsberedningen i vintras. Flera av projektgruppens förslag återfinns i beredningens rapport, som återskapande av en regional ledningsorganisation och en myndighet för psykologiskt försvar samt att sjukvårdsberedskapen behöver utvecklas och att näringslivet bör ges en roll i försvarsberedskapen. Andra förslag tål också att upprepas; ett robustare el- och dataöverföringssystem, åtgärder för att säkerställa strategiska förnödenheter samt att återställa ett skydd för civilbefolkningen i utsatta områden, att organisera regionala räddnings- och röjningsstyrkor och att återinföra beredskapspolis.



Bild 1: Ständige sekreteraren Björn Anderson föredrar årsberättelsen. Foto: Cia Liljeton.

I våras avslutade KV21:s medverkande sitt arbete genom att presentera slutrapporten ”Ett trovärdigt totalförsvaret” i samband med en avslutningskonferens, som genomfördes i IVA:s konferenscenter. Rapporten omfattar

helheten och sålunda har projektgruppens syn på hur det militära försvaret bör utvecklas tillkommit. Vad föreslås utöver vad som ovan nämnts?

En ny strategisk inriktning för totalförsvaret och därav följande operativa krav, varvid definitionen på totalförsvaret bör vidgas och målet omformuleras. Mycket av detta har att göra med den gråzonsproblematik vi upplever idag, med cyberkrigföring och påverkansoperationer.

Militärt föreslås en nyorganiserad multifunktionell snabbinsatsstyrka med anställd personal för att snabbt kunna höja tröskeln alternativt möta ett angrepp i utsatta områden. Därutöver föreslås i genomsnitt en dubblering av antalet militära förband. Inte för att det torde vara tillräckligt utan mer utifrån vad som bedöms vara möjligt att åstadkomma under de närmaste femton åren. För att lyckas med det torde det vara nödvändigt att omedelbart utöka rekryteringen av befäl. På Gotland och i övre Norrland föreslås en förhöjd ”tröskel”, dvs fler förband som så långt det är möjligt mobiliseras med närrekryterad personal. I övrigt bör beredskapssystemet utvecklas och mobiliseringsorganisationen förändras så att krigsförband utbildas och mobiliseras i eller i anslutning till geopolitiskt intressanta områden.

Dessa är projektgruppens viktigaste förslag, och alla frågar sig naturligtvis vad allt kommer att kosta oss. Inte förvånande rör det sig om mer än en dubblering av dagens försvarsanslag, vilket kan låta mycket. Men säkerhet kostar och det är egentligen bara en återgång

Akademiens presidium

Styresman	General Sverker Göranson
Andre styresman	Konteramiral Jörgen Ericsson
Ständig sekreterare	Generalmajor Björn Anderson
Skattmästare	Direktör Sven Christer Nilsson
Ordförande avd I	Överste Jan Mörtberg
Ordförande avd II	Kommendör Bengt Lundgren
Ordförande avd III	Överstelöjtnant Göran Pettersson
Ordförande avd IV	Överste Jan-Erik Lövgren
Ordförande avd V	F d generaldirektör Marie Hafström
Ordförande avd VI	Ambassadör Michael Sahlin



Bild 2: Riksdagsledamoten Åsa Lindestam framför sina synpunkter vid pressreleasen av KV21:s vitbok med projektgruppens viktigaste slutsatser. Längst till höger försvarsberedningens ordförande Björn von Sydow. Fotograf okänd.

till den nivå vi hade under lång tid under det kalla kriget.

Nu återser bara att se vilka beslut våra folkvalda kommer att fatta under kommande år. Säkert kommer det att bli någon form av återtagande eftersom det finns en betydande majoritet för en sådan inriktning. Däremot finns det en oro för att beslutet kommer att vara otillräckligt och att genomförandet sker i en alltför långsam takt. Vi har inte råd med beslutsprocesser som drar ut på tiden. Svensk säkerhet är viktigare än så. Säkerhetsläget innebär nämligen att väpnade konflikter inte kan uteslutas, till och med i vårt närområde, för att travestera vad försvarsberedningen sagt.

Sammankomster, seminarier och symposier

Det gångna året har det inte bara varit KV21. Enligt rutin har akademien genomfört sex

akademisammanskomster med bland annat inträdesanföranden av nyinvalda ledamöter, ett extra insatt seminarium och ett höstsymposium samt verkat inom ramen för projektet Försvarsforum.

De nya ledamöternas kompetensbredd speglade sig i deras anföranden.

Ledamoten David Bergman talade om hur man utbildar och övar soldater och sjömän för att de ska kunna prestera optimalt i stridssituationer. I anförandet gav han en genomgång om de militärpsykologiska framstegen från antiken till framtiden.

Ledamoten Erik Wennerström talade om den centrala maktutövningens utveckling under fyra decennier. Den tes som han framförde var att en betydande maktförskjutning har skett över tiden, bort från regeringen, utan att denna – med två betydande undantag (EU-medlemskapet och lagprövningsrätten) – kommit att avspeglas i grundlagarna. Under de senaste decennierna har statens ”förmåga”

minskat, och det är enligt honom uppenbart besvärligt för staten att exempelvis hantera digitaliseringen och att möta cyberhot.

Ledamoten Staffan Carlsson talade om vår säkerhetspolitik under åren 1994–98 vad avser förhållandet till Nato. I en rad uttalanden under dessa år sas det att vår militära alliansfrihetslinje inte var ett mål i sig, och att den inte var en gång för alla given, och att vi förbehöll oss rätten att anpassa och ändra vår hållning. Bland annat sa utrikesministern i riksdagen 1996 att det pågick en utveckling mot en ny europeisk säkerhetsordning,

i vilken Nato skulle komma att vara en del och att Sverige skulle komma att vara med i denna framtida säkerhetsordning. Den fråga Carlsson ställde var vilket slags Nato var det som utrikesministern talade om.

Ledamoten Tommy Åkesson talade om hur olika försvarsberedningar agerat runt sekelskiftet då huvuddelen av det gamla totalförsvaret nedmonterades. Beredningarna utgjorde då en arena för de deltagande riksdagspartierna men också som aktör, och hade därvid en nyckelroll. Resultatet blev en mycket liten insatsorganisation som inte



Bild 3: Moderatören Anna Wieslander, journalisten Patrik Oksanen, försvarsminister Peter Hultqvist och Beatrix Ask, moderaterna, diskuterar valmanipulation på fartyget Sigrid i Visby hamn. Foto: Kristoffer Bäsckström.

var avsedd att användas i krig i dess traditionella betydelse. Kriget hade omvandlats till en serie insatser eller möjligtvis dueller mellan mindre förband eller vapensystem. Det var den synen på kriget och den insatsorganisationen som blev utgångspunkten för försvarsmaktsorganisationen 2015. Enligt Åkesson kan detta förklara en del av de konceptuella och organisatoriska svårigheter som utvecklingen av försvaret haft att hantera efter försvarsinriktningsbeslutet 2015, då det väpnade angreppet, inklusive mer omfattande militära operationer, åter blivit grunden för totalförsvarets utveckling.

Ledamoten Johan Svensson gjorde en genomgång av nödvändiga förändringar i dagens materielförsörjningsstrategi för att den ska vara anpassad till ett försvar som ska kunna försvara det egna landet.

Det är alltid lika trevligt när enskilda ledamöter tar initiativ till verksamheter som skapar intresse och omfattas av akademiens ändamål. Ett sådant var det extra insatta seminariet ”Mental överrumpling” vilket initierades, planlades och genomfördes av ledamöterna Björn Körlof och Claes Tornberg. Det syftade till att belysa en stats, dess lednings aningslöshet samt dito oförmåga att agera i tid inför möjliga yttre hot som skulle kunna hota statens fundamentala säkerhet. Norge 1940 utgjorde exempel. I seminariet medverkade bland annat den norske författaren och journalisten Alf R Jacobsen, journalisten Patrik Oksanen och försvarsminister Peter Hultqvist. Seminariet var välbesökt, inte minst av representanter för medierna.

Under året har samarbetsprojektet Försvarsforum, med Allmänna försvarsföreningen och Försvarutbildarna, fortsatt. Höjdpunkten var de två seminarierna som genomfördes på fartyget *Sigrid* under Almedalsveckan. Det första handlade om hur man manipulerar val genom att så misstro i vilket bland annat den brittiske ambassa-

dören David Cairns, försvarsministern och Beatrice Ask, moderaterna, medverkade. Det andra handlade om hur vi ska skapa ett trovärdigt försvar. Intresset var stort för båda seminarierna, vilket fullsatta auditorier gav uttryck för.

I slutet av oktober genomfördes årets höstsymposium. Det var samtidigt uppstart för akademiens nya fleråriga tvärvetenskapliga projekt, SES, ”Säkerhet i morgondagens Europa – Svenska perspektiv”. Symposiumet berörde Europafrågorna.

Inledningsvis beskrev journalisten Rolf Gustavsson ett Europa som nu står inför en rad yttre och inre hot, inför vilka länderna drar åt olika håll, samtidigt som demokrati, yttrandefrihet och mänskliga rättigheter åsidosätts av vissa populistiska regimer.

Därefter behandlades de stora ländernas perspektiv. Professor Adrian Hyde-Price, Göteborgs Universitet, analyserade det fransk-tyska samarbetet, som han såg som en nödvändighet för Europa men som möter stora svårigheter på grund av ländernas olikheter. Sir Adam Thomson, direktör för European Leadership Network, beskrev den brittiska situationen och de möjligheter som trots Brexit finns för gemensamt europeiskt samarbete i de informella grupper som nu utvecklas.

De mindre ländernas perspektiv analyserades därefter av Dr Margriet Trent från Nederländernas utrikespolitiska institut Clingendael. Hon beskrev det egna landets aktiva politik som, utöver EU och Nato, omfattar en djup integration med grannars försvarsmakter samt deltagande i informella grupper. Krister Andrén från vår akademi utvecklade den situation som ett litet land i norr befinner sig i, nära Ryssland och i ett område av stor betydelse för Nato.

Inlägg och diskussion summerades därefter av Tomas Valasek, direktör för tankesmedjan Carnegie Europe i termer av de beslut som

EU fattat: ett Europa som vill bli mer sammanhållet och starkare men som inser att en stark transatlantisk länk är en nödvändighet och som man trots dagens svårigheter måste sträva efter att behålla.

Akademien medverkar med början i år i ett brett upplagt samprojekt med de övriga kungliga akademierna. Projektet avser en föreläsningsserie våren 2019 med temat ”Kyrkan.” Med kyrkan ska förstås all den verksamhet som kan knytas till kyrkan; religion, musik, konst och arkitektur. För vår akademi rör det sig om att belysa kyrkans och den kristna trons betydelse inom ramen för den militära verksamheten i fält, såväl historiskt som idag, t ex i Afghanistan, Mali och Adenviken.

Högtidssammankomsten

Den 12 november genomfördes traditionsenligt den 222:a högtidssammankomsten i gamla börshuset vid Stortorget. Inbjudna gäster var bland annat försvarsministern, statsrådet Peter Hultqvist, HMK:s nye stabschef, generallöjtnant Jan Salestrand, representanter för Oslo Militaere Samfund, Musikaliska akademien, Vitterhetsakademien, Konstakademien, Örlogsmannasällskapet, Skogs- och Lantbruksakademien, Gustaf Adolfs Akademien samt anhöriga till avlidna ledamöter.

I sitt hälsningsanförande tog styresmannen bland annat upp akademiens nytta som en oberoende institution för samhällets försvar och vikten av att Försvarsmakten får erforderliga resurser för att kunna uppfylla de mål som statsmakterna ställer. Andre styresmannen höll minnestal över avlidna ledamöter och ständige sekreteraren redovisade ett utdrag av denna årsberättelse. I högtidstalet var statsrådet Hultqvist mycket tydlig med det hot Ryssland utgör och att det finns ett antal utmaningar och problem som

försvarsberedningen har att hantera, varvid han påtalade vikten av konsensus i de förslag som beredningen våren 2019 ska lägga.

I övrigt tog nya ledamöter sitt inträde i akademien och belöningar delades ut (se nedan).

Vid middagen på Karlberg framförde hedersledamoten Frank Rosenius de belönades tack och gästernas tack gjordes av generallöjtnant Jan Salestrand.

Publicering

Som ett resultat av projektet KV21 har bokförsäljningen detta år nått nya höjder. Delrapportererna *Angrepp mot Sverige*, *Sverige vårt att skydda* och *Det digitaliserade försvaret* samt slutrapporten *Ett trovärdigt totalförsvar* har rönt stort intresse hos centrala myndigheter, länsstyrelser, industrin m fl organisationer. Bland annat utnyttjar Försvarshögskolan ett par av böckerna som kurslitteratur. Akademiens vetenskapliga tidskrift, populärt kallad ”Gulan” håller fortsatt hög kvalitet, vilket är glädjande. Bland annat borgar den goda tillströmningen av artiklar för det.

Ledamöterna

Under 2018 har en ledamot kallats och sju nya ledamöter valts in i akademien. Sedan förra årets högtidssammankomst har tolv ledamöter avlidit och tre ledamöter utträtt ur akademien.

De nya ledamöterna är:

John Andreas Olsen. En norsk flygvapenofficer med mycket djup och teoretisk kunskap samtidigt som han innehar praktisk erfarenhet från internationell verksamhet. Han är norsk försvarsattaché i London. Tidigare har han genomgått generalstabsutbildning vid Föhrungsakademie der Bundeswehr och disputerat i ”History and International Relations”



Bild 4: Statsrådet Peter Hultqvist högtidstalar. Åhörare är fr v andre styresmannen, styresmannen och ständige sekreteraren. Foto: Cia Liljeton.



Bild 5: Nya ledamöter på första bänk. Fr v flottiljamilal Ewa Skoog Haslum, brigadgeneral Fredrik Ståhlberg och överste John Andreas Olsen (skymtas). Bakom dem försvarsråd Johan Raeder m hustru och länsråd Ulrica Gradin. Foto: Cia Liljeton.

vid De Montfort University. Därutöver har han en master i ”Contemporary Literature” från University of Warwick och en master i engelska från universitetet i Trondheim. Han är bland annat författare till *Strategic Air Power in Desert Storm* (2003) och *John Warden and the Renaissance of American Air Power* (2007).

Fredrik Ståhlberg. En erfaren arméofficer med djupa insikter om arméns behov och framtid. Han tjänstgör vid högkvarteret som armétaktisk chef. Han har tidigare varit chef för Skaraborgs regemente P 4, stabschef vid ATS, stabschef vid FS 15 (Afghanistan) samt försvarsministerns adjutant. Han har genomgått Försvarshögskolans chefsprogram

1999–2001. Som regementschef har han framgångsrikt lett etableringen av Militärregion Väst och har därigenom upparbetat en förtroendefull relation till företrädare inom såväl offentlig förvaltning som näringslivet.

Ewa Skoog Haslum. En öppen och kommunikativ sjöofficer med god social förmåga, kombinerat med ett mycket gott ledarskap. Hon är vicerektor vid Försvarshögskolan. Hon har tidigare varit förbandschef för fjärde sjöstridsflottiljen, fartygschef på *HMS Sundsvall* med bl a en utlandsmission i Libanon samt tjänstgjort vid högkvarterets utvecklingsavdelning. Hon har genomgått Försvarshögskolans chefsprogram 2008–2010. Hon har under sin karriär tillägnat sig

ett brett professionellt nätverk och erfarenhet som bl a skapats av förbandstjänst vid korvettdivisionen, utlandstjänst som fartygschef och stabstjänst i högkvarteret.

Mats Helgesson. En flygvapenofficer med bred erfarenhet över hela spektrat av flygoperationer utifrån såväl den taktiska sidan som den producerande sidan. Han tjänstgör vid högkvarteret som flygvapenchef. Tidigare har han varit chef för den första JAS 39-divisionen, central flygchef i flygvapnet, chef för flygtaktiska stabens insatsavdelning och insatsstabens utvecklingsavdelning samt chef för Blekinge flygflottilj F 17. Han har genomgått Försvarshögskolans chefsprogram och högre operativa chefskurs. Internationellt har han tjänstgjort i Afghanistan. Under hela karriären har hans förmåga till analys och kloka

Kallad ledamot

Överste John Andreas Olsen

avdelning III

Invalda ledamöter

Brigadgeneral Fredrik Ståhlberg

avdelning I

Flottiljamiral Ewa Skoog Haslum

avdelning II

Generalmajor Mats Helgesson

avdelning III

Professor Magnus Jerneck

avdelning V

Länsråd Ulrica Gradin

avdelning V

Försvarsråd Johan Raeder

avdelning VI

Departementsråd Kristina Bergendal

avdelning VI

Avlidna ledamöter

Överste Holger Bjärnlid

avdelning I

F d generaldirektör Ingvar Ehrling

avdelning I

Överste 1 Johan Palmgren

avdelning I

Överste 1 Per-Arne Ringh

avdelning I

Överste 1 Bengt Selander

avdelning I

Generallöjtnant Torsten Engberg

avdelning II

Kommendör 1 Lennart Forsman

avdelning II

Kommendör Herman Fältström

avdelning II

Amiral Bror Stefenson

avdelning II

Överste 1 Jan-Olov Arman

avdelning IV

Professor emeritus Fritz Hjelte

avdelning IV

F d statssekreterare Hans Wessberg

avdelning V



Bild 6: De nya ledamöterna har gjort sitt inträde i akademien. Fr v Olsen, Ståhlberg, Skoog Haslum, Helgesson, Jerneck, Gradin och Raeder. På fotot saknas Kristina Bergendal som var utomlands under sammankomsten (Foto: Cia Liljeton).

slutsatser för luftstridskrafterna varit ett signum.

Magnus Jerneck. En forskare med en framgångsrik karriär bakom sig som lett till ett vetande och insikter vilka är få förunnat att inneha. Han är sedan 2012 redaktör för "Statsvetenskaplig tidskrift". Han har tidigare varit föreståndare för Centrum för Europaforskning vid Lunds universitet, ordförande i Samhällsvetenskapliga fakultetens docenturnämnd, ledamot av bl a EMU-utredningen, författare av underlagsrapporter till även andra EU- relaterade utredningar under 1990-talet, ordförande i Statsvetenskapliga Förbundet, ledamot av UI:s styrelse Han disputerade 1984 och har publicerat sig i ett antal skrifter. Han har genomgående visat förmåga att förmedla teoretiska insikter och att göra dem relevanta i praktikerns värld. Det är därför ingen slump att han bl a utnyttjades flitigt i det

utredningsarbete som bedrevs i samband med att Sverige blev medlem i EU och att han, i förlängningen ingick i den konsultativa grupp rörande europeisk integration som fanns vid UD.

Ulrica Gradin. Länsråd vid länsstyrelsen för Västmanland. Innan dess var hon departementsråd och bland annat under sju år chef för Enheten för samordning av samhällets krisberedskap på Försvarsdepartementet. Hon har också varit överdirektör vid Totalförsvarets pliktverk. Hon har en civilekonomexamen från Mitthögskolan. Hon har en mångårig och bred systemerfarenhet med en mycket god överblick inom området. Hon har betydande erfarenheter på nationell nivå från både regeringskansliet och myndigheter och har under senare år även verkat på länsnivå. Med henne får akademien en välbehövlig sakkunnig förstärkning rörande det regionala perspektivet. Många anser att denna nivå

utgör den svagaste länken i krisberedskaps-systemet och i planeringen för totalförsvaret.

Johan Raeder. Försvarsråd och försvarsrådgivare vid svenska ambassaden i Washington, D C. Tidigare har han varit chef för Enheten för säkerhetspolitiska och internationella frågor vid Försvarsdepartementet. Han har en fil kand i fysik från Stockholms universitet. Han har publicerat sig i ett antal verk. Med sin långa erfarenhet från försvarssektorn i Sverige, en karriär som började vid dåvarande FOA på tidigt 1990-tal, har han en hel del att bidra med till arbetet inom akademien.

Kristina Bergendal. Ställföreträdande chef vid MUST som för närvarande tjänstgör i Mali. Hon har tidigare varit försvarspolitisk rådgivare till överbefälhavaren, ambassadråd i Paris och Sveriges delegation vid Nato, handläggare för ärenden rörande USA och Kanada vid utrikesdepartementet, andre ambassadsekreterare i Abidjan och Bukarest samt redaktör geografi i Nationalencyklopedin. Hon har en fil kand i samhällsvetenskapliga ämnen från Lunds universitet samt studerat vid École Militaire: Institut des Hautes Etudes de Défense Nationale. Hennes erfarenhet och kompetens från två av de viktigaste myndigheterna inom svensk försvars- och säkerhetspolitik och de insikter hon vunnit där kommer att vara ett värdefullt bidrag till arbetet inom akademien.

I samband med årets högtidssammankomst bestod akademien av 404 ledamöter fördelade enligt följande:

Avdelning	I	II	III	IV	V	VI	S:a
Hedersledamöter	1	2	1	0	1	0	5
Kallade ledamöter	3	1	5	3	3	16	31
Valda ledamöter, totalt	74	42	46	74	87	50	373
Summa	77	43	51	77	90	66	404
Valda ledamöter födda 1949 och senare	34	23	23	33	33	22	168

Belöningar och avtackningar

Akademien har i år belönat viceamiralen och hedersledamoten Frank Rosenius, överstelöjtnanten vid Försvarshögskolan, Hans-Göran Olsson och strategiske experten vid Försvarets materielverk, Erik Prisell.

Frank Rosenius har tilldelats akademiens belöningsmedalj i guld i 15:e storleken för synnerligen framstående arbete inom akademien.

Under åren 2010 till 2014 var Rosenius styresman för akademien och under åren 2014 fram till idag har han lett akademiens forskningsprojekt KV21 – Krigsvetenskap i det 21:a århundradet. Under sin tid som styresman initierade Rosenius flera projekt som låg i framkant i förhållande till försvarsberedningar och kommande politiska beslut. Av dessa projekt ska särskilt nämnas ”För Sveriges säkerhet”, ”Nato för och emot” och till sist nyss nämnda KV21. I det senare projektet åtog han sig rollen som huvudprojektledare. Rosenius har hela tiden, både som styresman och huvudprojektledare, lett arbetet på ett inkluderande och målmedvetet sätt samt haft förmågan att styra arbetet till resultat som varit till gagn för ”fäderneslandets försvar”. Han har därvid aldrig frångått akademiens roll som en fristående och oberoende institution.

Hans-Göran Olsson har tilldelats akademiens belöningsmedalj i silver i 8:e storleken samt 15 000 kronor ur Lars och Astrid



Bild 7: Hedersledamoten Frank Rosenius mottar akademiens stora belöningsmedalj av styresmannen.
Foto: Cia Liljeton.

Albergers stiftelse för förtjänstfulla insatser inom akademiens verksamhetsområde.

Olsson har med sitt starka engagemang, entusiasm, initiativförmåga starkt bidragit till att stärka chefsutbildningen vid Försvarshögskolan. Detta har gett ett påtagligt positivt resultat. Hans insats och engagemang har varit långt utöver vad som kan förväntas av en officer i aktuell befattning och bakgrund. Hans grundmurade egenskap att aldrig ge upp och hans enastående osvikliga optimism gör honom otvetydigt till ett föredöme. Hans insatser vittnar om en hög administrativ och organisatorisk förmåga samt arbetskapacitet. Sammantaget har Olssons mångåriga engagerade insats tydligt bidragit till att stärka kvaliteten i svensk chefsutbildning, vilket har ett mycket högt värde för försvaret.

Erik Prisell har tilldelats akademiens belöningsmedalj i silver i 8:e storleken samt 15 000 kronor ur Lars och Astrid Albergers stiftelse för förtjänstfulla insatser inom akademiens verksamhetsområde.

Prisell har under många år arbetat med mycket komplexa och säkerhetskritiska motorfrågor för Försvarsmaktens samtliga flygsystem. Han har i sitt arbete visat prov på stort tankedjup och skarpsinne och personligen effektivt bidragit till att Försvarsmakten har erhållit driftsäkra motorer och framdrivningssystem till sina flygsystem. Prisells kunskapsbredd och kontaktnät vidmakthålls genom att han är projektofficer för viktiga forskningssamarbeten med bland annat USA och EDA vilket är av stor strategisk betydelse för Försvarsmaktens framtida anskaffningar och förmågeutveckling.

Två ledamöter ur presidiet har avtackats, förutvarande försvarsministern Mikael Odenberg och generalmajoren Jan Andersson (den senare var förhindrad att delta i högtidssammankomsten).

Mikael Odenberg har tilldelats akademiens belöningsmedalj i guld i 8:e storleken för framstående arbete inom akademien. Han har under åren 2014 till 2018 varit akademiens styresman.

Jan Andersson har tilldelats akademiens belöningsmedalj i silver i 8:e storleken för förtjänstfullt arbete inom akademien. Han har under åren 2014 till 2018 varit ordförande för avdelningen för luftkrigsvetenskap.

Författaren är generalmajor och akademiens ständige sekreterare.



Bild 8: Stolta medaljörer, Erik Prisell och Hans-Göran Olsson. Foto: Cia Liljeton.